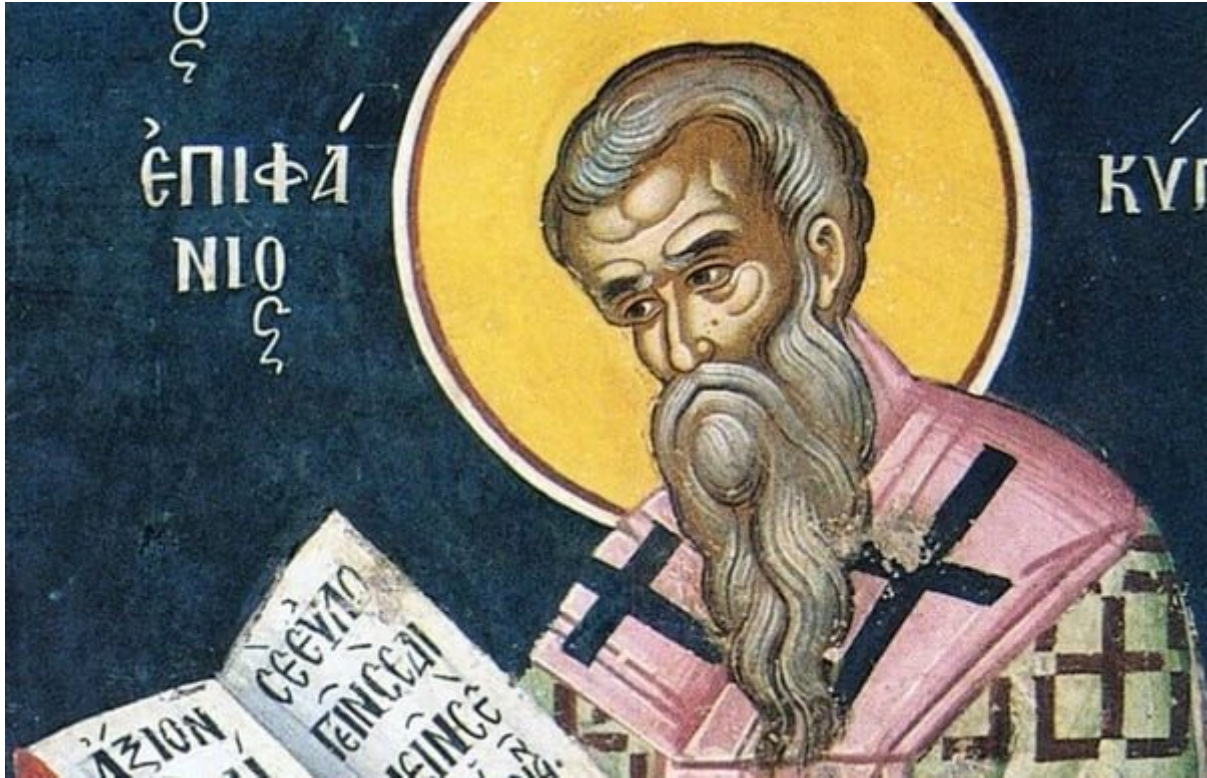


Άγιος Επιφάνιος Κύπρου: Δεν αξίζομε τη φιλανθρωπία Σου αλλά είμαστε πρόβατα της Εκκλησίας Σου στην ίδια μάντρα μαζεμένοι...

/ Πνευματικά Αποσπάσματα



Λόγος εις την Αγίαν του Χριστού Ανάστασιν Αγίου Επιφανίου Κύπρου

Συνέχεια από εδώ: <https://www.pemptousia.gr/2026/04/212741/>

Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος

Συ ο τότε Θεός, που ξενιτεύθηκες με τη μητέρα Σου στην Αίγυπτο, φέρε πίσω από την ξενιτειά τις μάνες και τα παιδιά τους.

Συ που θεληματικά πουλήθηκες για την σωτηρία των πολλών σταμάτησε την αγοραπωλησία του λαού των Εκκλησιών.

Συ που δέχτηκες στην πλάτη για μας το μαστίγωμα, του Πιλάτου τις φοβέρες, Συ που κοπίασες για μας με οδοιπορίες, παύσε τα βάσανα του λαού Σου και τις ταλαιπωρίες.

Συ που φώναξες στο Σταυρό 'Διψώ' δρόσισε ψυχές που διψούν και πεινούν φοβερά, Συ που μαζί με τους ανόμους από ανόμους καταδικάστηκες σώσε και εμάς απ' το συνέδριο των ανόμων.

Συ που γυμνώθηκες από τους ανόμους σαν κακούργος, Συ ο ίδιος Κύριε, που φυλακίστηκες από τους ανόμους ελευθέρωσε τους ριγμένους στην φυλακή τα δεσμά.

Συ που έδωσες παράκληση στη μητέρα Σου από το θρήνο και το κλάμα του Σταυρού, Συ που τότε κραύγασες στις Μυροφόρες το 'Χαίρετε' Συ φώναξε και τώρα 'Χαιρέτε' στις Εκκλησίες Σου. Συ που καρφώθηκες με τα τίμια καρφιά στα πόδια και τα χέρια, ελευθέρωσε χέρια και πόδια λαών σιδηροδεμένων.

Ναι, Κύριε, φιλόνητο, που είπες 'περίλυπη είναι η ψυχή μου ως το θάνατο', λύτρωσε το λαό Σου από τη λύπη και το θάνατο. Συ που η λόγχη τρύπησε την πλευρά Σου, σπάσε τη λόγχη των εχθρών Σου με το χέρι Σου το δυνατό και θυμήσου, Κύριε, όπως τον πιστό ληστή και το λαό Σου.

Συ που έχυσες το άχραντο Αίμα Σου για μας, σταμάτησε το άφθονο χύσιμο του αίματός μας.

Σώσε το λαό Σου Δέσποτα, λυπήσου τους κληρονόμους Σου.

Σηκώσου, γιατί, Κύριε, έχεις παραδοθή στον ύπνο;

Γιατί δείχνεις μακροθυμία στους εχθρούς;

Γιατί παίρνεις από μας το πρόσωπό Σου;

Σηκώσου, μη μας κρατάς σ' απόσταση ως το τέλος. Μη μας παραβλέπης ολότελα.

Θυμήσου το Σταυρό Σου, θυμήσου το λαό Σου, θυμήσου την ευσπλαχνία Σου.

Συ, Κύριε, που βάσταξες για χάρι μας σαράντα ημέρες τον πειρασμό, θυμήσου τους λαούς Σου που πειράζονται στην απάτη και ξηρή ερημία.

Αυτούς θυμήσου μαζί με μας, Κύριε, και πριν από μας, φιλόνητο.

Σ' αυτούς δώσε πριν από μας τη βοήθειά Σου. Εκείνους τέλος να επισκεφθής.

Εκείνους τους πιο αξιολύπητους απ' όλους, που είναι απ' όλους πιο ταπεινοί πάνω στη γη.

Εκείνους που στην έρημο ξεχάστηκαν απ' τους ανθρώπους, που από το χέρι Σου διώχτηκαν μακριά πριν από το θάνατό τους.

Αυτούς που βαριά τους παίδεψε ο θυμός Σου κι η οργή Σου τους ήλεγξε, εκείνοι που σαν νεκροί από τους ανθρώπους λησμονήθηκαν, που καταδικαστήκαν και ζουν με τ' άγρια θηρία.

Αυτοί που τη στένεψή τους κανείς δεν παρατηρεί παρά μόνο τ' ακόιμητό Σου μάτι, που την ανάγκη τους, Σου, Κύριε, γνωρίζεις και κανείς άλλος δεν άκουσε, αφού χωρισμένοι από τους δικούς τους, μακριά από τους ανθρώπους, ζούνε έχοντας ξεχάσει τις εκκλησίες και μη ξέροντας τις μέρες των εορτών.

Λίγη καλοσύνη σ' αυτούς δείξε, Κύριε. Δε γυρεύω πολλή.

Έλα σ' εκείνους, Θεέ μου, που τους επαίδεψες.

Έλα στα άλλοτε παιδιά Σου, γιατί κι αυτοί κάποτε ήσαν κοντά Σου, ήσαν κι αυτοί Χριστιανοί, κι αυτοί κοπάδια Σου κι αυτοί μέλη του Σώματός Σου κι αυτοί κοινωνούσαν το άχραντο Σώμα Σου και τώρα κοινωνούν το Σώμα αλόγων ζώων.

Γι' αυτό, Κύριε, ρίξε σ' αυτούς το βλέμμα Σου γεμάτο έλεος και ευσπλαγχνία.

Κοίταξε αυτών των αθλίων τη στένεψη και δείξε τους τη σωτηρία. κοίταξε τη βαθεία ερημιά τους και κάμε την ευσπλαγχνία Σου.

Αν και δίκαια τους παίδεψες, σώσε τους όμως.

Αν και τους παρέδωσες στον εχθρό άξια, όμως μάζεψέ τους.

Τους εχτύπησες, παρηγόρησέ τους, τους παρέδωσες, λύτρωσέ τους.

Αν πολλές φορές αμαρτήσαμε, όμως ξαναθυμήσου μας πάλι, και πάλι σκύψε στη δέησή μας και πιο πολύ άκουσε όσους βρίσκονται στις ερημιές, στα σπήλαια και τα βαθουλώματα της γης, σ' απάτητους τόπους, αδελφούς μας χριστιανούς και λαό δικό Σου.

Γιατί αν εμείς είμαστε στις Εκκλησίες μαζί με τους πιστούς, εκείνοι ζουν στην ερημιά μαζί με τους εχθρούς. Αν εμείς χαιρώμαστε τις εορτές, εκείνοι βρίσκονται

σε μέγα σκότος.

Υπέρμετρη είναι η δυστυχία τους, μεγάλος ο φόβος τους, το τραύμα τους φοβερό, πικρή η συμφορά τους, ανεκδιήγητη η καταστροφή τους, μεγάλο το αγκάθι, πολλή η τραγωδία τους, Κύριε.

Μη μας αφήσης για πάντα έξω, αλλά μαζί με την παιδεία δείξε μας και τη φιλανθρωπία Σου, για να μη μείνη η τελευταία καύχηση στους Ιουδαίους, για να μην πουν για μας οι ειδωλολάτρες: πώς είναι ο Θεός τους, δεν είναι ο Χριστός τους, δεν είναι ο Σταυρός τους;

Πώς είναι η ελπίδα τους;

Πώς η πίστη των Χριστιανών;

Για να μην τα πούνε αυτά, γρήγορα ας δουν τα ελέη Σου σ' εμάς.

Ας μας προφτάση γρήγορα η ευσπλαχνία Σου Κύριε, Κύριε, γιατί είμαστε πολύ φτωχοί, γιατί είμαστε πολύ ταπεινοί, γιατί λιγοστέψαμε πολύ.

Ας φτάση λοιπόν ως Εσένα ο στεναγμός των δεμένων. Θα Σε μαλακώσουν τα δάκρυα των άκακων νηπίων, που τα κατασφάζουν, θα Σε συγκινήση ο θρήνος των μητέρων που χάνουν τα παιδιά τους.

Είναι παρακλήσεις τα όσα λέμε, Κύριε, κι όχι αντιλογίες.

Σε παρακαλούμε, δεν αντιδικούμε με Σένα. Παρακαλούμε, γιατί οι άνομοι μας βρίζουν και οι Έλληνες [ειδωλολάτρες] μας καταπονούν.

Δε φιλονικούμε, εξομολογούμαστε, κλαίμε γιατί και οι άλλοι είναι σε κίνδυνο.

Είμαστε αμαρτωλοί, αλλά είμαστε και Χριστιανοί.

Είμαστε τιποτένιοι αλλά οπαδοί της δικής Σου πίστεως.

Δεν αξίζομε τη φιλανθρωπία Σου αλλά είμαστε πρόβατα της Εκκλησίας Σου στην ίδια μάντρα μαζεμένοι.

Αυτήν την ικεσία σε Σένα οι φτωχοί για τον αμέτρητο λαό της αιχμαλωσίας προσφέρομε στην τριήμερη Ανάστασή Σου, κλήρος και λαός, νέοι και νέες, γέροντες με νεώτερους, τα παιδιά με τις μητέρες τους, κάθε ψυχή όσων πιστεύουν σε Σένα.

Αυτούς όλους λύτρωσέ τους από τη φοβέρα που σιμώνει, και κάνε τους, άξιους της

Βασιλείας Σου με τη Χάρη και τη φιλανθρωπία του Μονογενούς Σου Υιού και κυριάρχου Θεού και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού, μαζί με το Πανάγιο και ζωοποιό Του Πνεύμα.

Τώρα και πάντα και στους αιώνες των αιώνων, Αμήν.

Από την ιστοσελίδα της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Καρέα:
<https://www.imaik.gr/?p=2292#more-2292>